

gaa ind paa hele Bekendtgørelsen. Efter Loven har Indenrigsministeren Bemyndigelse til at foretage alle de Handlinger, som er udtrykte i 30 af Lovens Paragraffer. Han har nu foretrukket ikke at bære dette Ansvar, som han selv har ønsket, efter Loven alene, men at faa Rigsdagen med, og det skal jeg ikke bebrejde ham. Jeg har kun sagt, at naar han gør dette, maa vi gøre os klart, hvad det er, vi skal foretage os, nemlig ikke blot at drøfte Spørgsmaalet om Maksimalpriser, man at drøfte og godkende hele Bekendtgørelsen. Derfor har jeg tilladt mig at henlede Opmærksomheden paa forskellige Forhold i denne Bekendtgørelse, som synes mig at være uheldige, og da først og fremmest selve Administrationen.

Det ærede Medlem Hr. Reedtz-Thott sagde, at det var de tre sagkyndige, som var blevet tilbage i denne Administration. Det er ikke rigtigt. Det er ikke de tre sagkyndige, som er blevet tilbage i denne Administration, thi der var sandelig flere sagkyndige i Brændselsnævnet end de tre, her er Tale om. Der er blevet tilbage to, som er valgte som sagkyndige ind i Administrationen, samt det konservative Partis politiske Tillidsmand; de andre Partiers politiske Tillidsmænd er derimod strøget. Den Administration, her er skabt, er en Skovejeradministration, hvis ene sagkyndige Medlem tillige er og har været politisk Tillidsmand for et af den høje Rigsdags Partier. Dette har jeg anket over, og ingen kan dog tvivle om, at en Administration, sammensat som denne, ikke vil kunne vinde den samme Tillid i Befolkningen som en Administration, hvori alle politiske Partier er repræsenterede.

Dernæst har jeg kritiseret forskellige af de Bestemmelser, som fastsætter, hvorledes denne Administration skal være. Den højtærede Indenrigsminister sagde, at der er valgt en Ordning, som fandtes i 1918. Det er ikke rigtigt; der findes ikke paa nogen Maade den samme Ordning i Bekendtgørelsen af 1918. Der findes ikke noget som helst tilsvarende til de Bestemmelser, der findes i § 12, som jeg har fremhævet, vedrørende Retten til at faa mere, til at faa Hugst udover Pligthugsten. Endvidere er denne Ordning en anden end den, som fandtes i 1918, idet Forholdet i 1918 var det, at Brændselsnævnet var nedsat som en Administration, der havde forstkyndige Tillidsmænd under sig. Det er ikke Tilfældet efter denne Ordning. Efter Ændringen af det oprindelige af Ministeren forelagte Ud-

kast er det nu Indenrigsministeren, som har forstkyndige Tillidsmænd under sig, og ved Siden af dem har han Brændeadministrationen. Der er her fremkommet en helt ny Form for Administration, som ikke har været kendt før, og denne Appel fra Nævnet til Indenrigsministeriet, som jeg har gjort opmærksom paa, har jeg kun gjort opmærksom paa, for at man derigennem skal gøre sig klart, i hvilken Grad det er et særligt Nævn, et særligt Raad, som den højtærede Indenrigsminister opretholder.

Den højtærede Indenrigsminister sagde, at han havde stillet sig velvilligt overfor Krav, der har været stillede i Afviklingsudvalget. Det kender jeg ikke noget til. Der har kun været rettet det Spørgsmaal til ham, om han vilde forhandle om en anden Form for Administration, og dertil svarede han absolut nej. Om andre Spørgsmaal vedrørende denne Bekendtgørelse har der slet ikke været forhandlet, idet den højtærede Indenrigsministers Standpunkt var dette, at alle Spørgsmaal, undtagen Maksimalpriserne, var ordnede ved Loven, og dem behøvede vi altsaa ikke at vende tilbage til.

Vedrørende Priserne skal jeg endnu kun sige, at det ærede Medlem Hr. Reedtz-Thott tager fejl, naar han mener, at jeg skulde have gjort nogen Bemærkning om, at de 25 Kr. skulde kunne være for lavt. Jeg har gjort den Bemærkning, at der ikke ved denne Sags Forberedelse var ydet os tilstrækkeligt Materiale til Bedømmelse af Rigtigheden af den af det ærede Medlem Hr. Raffnsø fremsatte Paastand om, at de 22½ Kr. var for lavt. Til Bedømmelsen heraf er der ikke ydet os noget som helst sagligt Materiale, idet Indenrigsministeren ikke har gjort noget som helst andet end den ene Dag at forelægge Overførster Brammers saglige Begrundelse for de 25 Kr. og den næste Dag, uden et eneste Ords Motivering at foreslaa Prisen forandret til 22½ Kr.

Ved Spørgsmaalet om Maksimalpriserenes Størrelse kan jo forskellige Hensyn gøre sig gældende. Med Hensyn til Tørvene har det ærede Medlem Hr. Hauge udtrykkelig gjort opmærksom paa, at man i Fjor satte en Præmie ind i Maksimalprisen. I Overførster Brammers Motivering for hans Maksimalpriser findes lidt af det samme, nemlig Ønsket om at faa en Hugst ud over Pligthugsten. At denne Hugst ud over Pligthugsten saa er ordnet paa en uheldig Maade, har jeg tidligere tilladt mig at fremhæve.

Det ærede Medlem Hr. Reedtz-Thotts Udtalelser gik i øvrigt ud paa noget lignende som mine, nemlig at opfatte § 13 som en